

Arrest

nr. 319 901 van 13 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANGENECHTEN, die loco advocaat T. WIBAULT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 september 2023 en 8 november 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 september 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u op (...) 1982 geboren in Qalatek Niazaï dorp, gelegen in het Mehterlam district, in de provincie Laghman. U bent soennitisch moslim en Pashtoun. U heeft drie broers en drie zussen. U bent gehuwd en heeft u zes kinderen. Uw vader werkte als leerkracht in uw geboortedorp Qalatek, maar omwille van bedreigingen van de taliban aan zijn adres, verhuisde uw ganse familie naar Mehterlam stad toen u twee jaar oud was. Na uw verhuis naar Mehterlam stad staken de taliban uw ouderlijk huis te Qalatek in brand. Rond 2009 (cfr.1388 Afghaanse kalender) werd uw vader die in Mehterlam bij de Afghaanse radio en televisie als journalist aan de slag was, door de taliban vermoord. Daarnaast viel er tijdens gevechten tussen de Afghaanse overheid en de taliban per toeval een raket op uw ouderlijk huis te Mehterlam waardoor er een brand ontstond.

Uw paternale ooms M. en A. Q., waarvan deze laatste samen met uw gezin in één huis te Mehterlam woonde, werkten beiden voor de Afghaanse inlichtingendienst (National Directorate of Security/NDS) te Mehterlam. U werkte te Mehterlam als dagarbeider en hielp daarnaast uw broer in zijn immokantoor. Voor u zelf eind 2018 voor de NDS in Mehterlam begon te werken, was u eerst ongeveer zes jaar onofficieel van ongeveer 2012 tot 2018 als informant voor de NDS aan de slag. Op 26 december 2018 (cfr.5de dag van de tiende maand van 1397 Afghaanse kalender) begon u als medewerker voor het NDS kantoor te Mehterlam, wat u tot aan de machtsovername van de taliban op 15 augustus 2021 deed (cfr. 24 asad 1400 Afghaanse kalender). U werkte voor de NDS-dienst operationele veiligheid, die voor de veiligheid van Mehterlam stad instond. U verzamelde informatie over de taliban om hun aanslagen in Mehterlam stad te voorkomen met behulp van uw informant bij de taliban S.. Anderhalve maand voor de machtsovername van 15 augustus 2021 werd u opgeroepen om als NDSlid deel te nemen aan een militaire operatie in het Alishang district.

Na de machtsovername op 15 augustus 2021 (cfr. 24 asad 1400 Afghaanse kalender) vluchtte u met ander Afghaans overheidspersoneel waaronder uw paternale oom M. van Mehterlam naar Kabul. Voor u te Kabul arriveerde, werd uw konvooi aangevallen door de taliban. Na bemiddeling met de taliban besloten sommige overheidsmedewerkers naar Kabul door te reizen. U en uw paternale oom M. keerden terug naar Mehterlam stad, waar de taliban u arresteerden en in het NDS-kantoor vasthielden. Twee dagen later werden u en uw paternale oom M. - na tussenkomst van dorpelingen en een imam - door de taliban vrijgelaten. Uw informant S. raadde u aan uit Afghanistan weg te vluchten. U reisde naar Kabul en verliet op 17 augustus 2021 Afghanistan. Van Afghanistan reisde u via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Slovenië, Kroatië, Italië en Frankrijk naar België. U kwam in België op 2 januari 2023 aan en diende uw aanvraag tot internationale bescherming op 5 januari 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in. Na uw vertrek kwam de taliban een aantal keren naar uw ouderlijk huis te Mehterlam om naar u te vragen. Uw zoon werd na uw vertrek door de taliban in zijn been geschoten. Op 11 september 2023, twee dagen voor uw eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS staken onbekenden tenslotte de winkel van uw paternale neef K. te Mehterlam in brand.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: Uw Belgisch werkattest (origineel), de voor- en achterkant van uw taskara met op de achterzijde een stemkaart (kopie), uw Afghaans vaccinatiebewijs (kopie), uw wapenkaart (kopie), werkbadge (kopie), bankkaart (kopie) en een aantal werk- en opleidingsattesten bij de NDS (kopieën), het verhuurcontract van uw woning in Afghanistan (kopie), foto's van u met uw collega's (kopieën), foto's (kopieën) en video's (flashstick) aangaande de brand in de winkel van uw neef (kopieën), een foto van een overledene (kopie), twee medische attesten (kopieën), een martelaarsattest van uw vader (kopie), de werkbadge van uw oom A. Q. (kopie), zijn wapenkaart (kopie), een werkappreciatieboekje van uw paternale oom M. (kopie), zijn wapenkaart (kopie) en een brief inzake zijn salarisstijging (kopie). Na het persoonlijk onderhoud stuurde u en uw advocaat in kader van het opvragen van de notities een aantal opmerkingen door.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast.

Wanneer u gevraagd werd of u enige medische, psychologische of fysieke problemen had die het verloop van uw interview konden belemmeren, vertelde u tijdens uw persoonlijk gehoren dat u wat problemen had maar dat het goed met u gaat (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 13 september 2023, CGVS1 p.3 en Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 8 november 2023, CGVS2 p.4). U benadrukte dat u geen speciale problemen heeft maar soms last van slapeloosheid heeft (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 8 november 2023, CGVS2 p.4). Hierover legde u twee medische attesten neer. Uit deze attesten kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de standaardprocedure. U benadrukte dat deze voornoemde problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS2 p.4). Bovendien bleek nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u niet in staat zou zijn geweest om de vragen te begrijpen en er coherent op te antwoorden (CGVS1 dd. 13 september en CGVS2 dd. 8 november 2023). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het CGVS stelt vast dat op basis van onderstaande redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen waardoor u de vluchtelingstatus dan ook niet kan worden toegekend.

1. U kon niet aannemelijk maken dat u voor de Afghaanse inlichtingendienst (National Directory of Security, NDS) in Mehterlam stad werkte, de reden waardoor u vervolging vreest (CGVS1 p.23-24 en DVZ, Vragenlijst CGVS, dd. 20 februari 2023).

Uw verklaringen over uw werk bij de NDS blijken beperkt, niet-doorleefd en ingestudeerd ondanks dat u ongeveer negen jaar, vanaf 2018 tot augustus 2021 (CGVS1. p.18 en p.26, CGVS2 p.8) met de NDS in Mehterlam werkte, eerst als informant en vervolgens als medewerker.

1.1 Zo legde u niet van meet af eenduidige verklaringen af over welke functies u voor de NDS uitoefende.

- U vermeldde nergens bij uw DVZ interview (DVZ, Vragenlijst DVZ, dd. 20 februari 2023) noch tijdens uw eerste CGVS onderhoud (CGVS1, dd. 13 september 2023) dat u voorafgaande aan uw job als NDS medewerker ook ongeveer zes jaar lang onofficieel als informant voor de Afghaanse inlichtingendienst zou gewerkt hebben (CGVS2 p.8). Dat u dit pas voor het eerst tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde (CGVS2

p.8), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het spreekt immers voor zich dat u dit zou hebben vermeld wanneer u beschreef hoe u officieel bij de NDS kon beginnen werken. Het feit dat u al jarenlang informant was zou daar logischerwijs een grote rol hebben gespeeld (CGVS1, p. 25)

- Voorts vermeldde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS voor het eerst dat u ook als bewaker voor het NDS gebouw werkte (CGVS2 p.13). Echter wanneer u gevraagd werd wat uw precieze taken waren op het hoofdkantoor van de NDS zei u dat u voor de NDS aan de slag was als operatief medewerker, wat u beschreef als inlichtingen inwinnen en informatie doorgeven. Dit is een takenpakket dat behoorlijk ver af staat van werk als 'bewaker' (CGVS2 p.13).

1.2. U verklaarde evenmin van meet af eenduidig welke rang u binnen de NDS te Mehterlam bekleedde.

- Zo identificeerde u zich bij DVZ eerst als tweede sergeant bij de NDS (vragenlijst DVZ, Verklaring dd.20 februari 2023, nr. 12). Vervolgens vertelde u bij het CGVS dat u 'medewerker' (CGVS1 p.18 en p.29), 'operatief medewerker' (CGVS2 p.13). Tenslotte verklaarde u bij het CGVS dat u als tweede luitenant bij de NDS werkte maar het loon van turan (cfr. junior kapitein) kreeg (CGVS1 p.24-25). Het is hierbij vreemd dat u als officier met rang, naar uzelf zou verwijzen als 'medewerker'.

- Uw uitleg dat u als NDS medewerker eerst zonder rang begon en pas een rang kreeg nadat u uw opleiding vervulde (CGVS2 p.27) overtuigt niet. Tegenstrijdig met deze verklaringen verklaarde u immers tijdens uw eerste CGVS-onderhoud dat iedereen binnen uw operationele unit een rang had en dat iemand zonder rang niet bij uw operationele unit voor de NDS kon werken (CGVS1 p.30)

1.3. U gaf geen eenduidige verklaringen over wanneer u officieel voor de NDS startte

- Enerzijds zei u dat u vanaf 26 december 2018 officieel als medewerker voor de NDS aan de slag ging, nadat u eerst ongeveer zes jaar onofficieel als informant voor de Afghaanse veiligheidsdienst te Mehterlam gewerkt had (cfr. 5/10/1399 Afghaanse kalender CGVS2 p.7-8 en CGVS1 p.26-27). Anderzijds verklaarde u tegenstrijdig hiermee dat u vóór uw opleiding bij de Afghaanse inlichtingendiensten nooit officieel voor de NDS werkte, maar dat u pas na uw opleiding – dus rond juli 2021 – officieel bij de NDS begon (CGVS1 p.26). Het roept verder vragen op dat u, gezien de veiligheidssituatie in zomer van 2021– de districten van Laghman vielen één voor één in handen van de taliban – juist op dat moment, slechts ongeveer één maand voor de machtsovername, officieel voor de NDS zou begonnen zijn (CGVS1 p.26).

1.4. Uw verklaringen over uw opleiding bij de NDS konden niet overtuigen.

- U werd - voor u bij de NDS kon starten – eerst door de veiligheidsdiensten gescreend en na een examen volgde u gedurende zes maanden een algemene opleiding te Kabul (CGVS1 p.26). Gevraagd wat u tijdens uw opleiding als NDS medewerker leerde - buiten de wapentraining die u terloops vermeldde (CGVS1 p.20) - kwam u niet verder dan zeer generieke antwoorden dat men u vertelde informanten te zoeken. Men vroeg u informatie te verzamelen om aanslagen van de taliban tegen te gaan (CGVS1 p.25). Als beschrijving van een opleiding is dit uitermate summier en hoegenaamd niet doorleefd.

- Volgens uw verklaringen begon u officieel op 5/10/1397 voor de NDS te werken en volgde u pas vanaf 20/10/1399 een opleiding van zes maanden bij de NDS (CGVS1 p.26). Het zou echter opmerkelijk zijn dat u ongeveer twee jaar zonder enige opleiding als medewerker bij de NDS zou gewerkt hebben (CGVS2 p.26). Zeker gezien het grote veiligheidsrisico dat een dergelijke job binnen de Afghaanse inlichtingendienst inhoudt.

1.5. De manier waarop u als medewerker informatie voor de NDS te Mehterlam verzamelde is ongeloofwaardig.

- Ten eerste zou u als onofficiële informant voor de NDS uw informatie doorgekregen hebben via uw eigen vriendenkring. U gaf deze informatie hierop door aan uw paternale ooms die bij de NDS werkten (CGVS2 p.8). Het valt op dat u echter niet wist of de informatie die u van uw vrienden kreeg, rechtstreeks van de taliban kwam of dat uw vrienden zich enkel op ongefundeerde geruchten baseerden (CGVS2 p.9). U werd verscheidene keren gevraagd van waar de informatie kwam die u verzamelde. Uw antwoorden hierop bleven uitermate oppervlakkig. U bleef herhalen dat u deze informatie van vrienden kreeg. Na aandringen vertelde u dat ze 'dingen van elkaar' hoorden. Pas daarna zei u dat u niet wist of die vrienden contacten hebben bij de taliban (CGVS2, p. 9). Zonder de oorsprong ervan te kennen gaf u dus informatie door aan de NDS. Dit is ronduit bevreemdend. Als de bron niet gekend is, is het immers onmogelijk om de waarde van informatie in te schatten. Binnen de context van uw relaas was de informatie die u doorspeelde dus waardeloos. Het biedt geen logica dat de NDS het leven van hun eigen medewerkers in Mehterlam op het spel zouden zetten op

basis van wat mogelijks slechts geruchten zijn, zeker gezien de talrijke aanslagen in Mehterlam die tegen overheidspersoneel gepleegd werden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

- Het is niet geloofwaardig dat u als NDS officier gedurende twee jaar, slechts één informant zou gebruikt hebben om u over de activiteiten van de taliban in Mehterlam stad te informeren (CGVS2 p.15-16). Geconfronteerd hiermee, zei u dat NDS-medewerkers meestal met vijf tot tien informanten werkten (CGVS2 p.17). Uw verklaring dat u als NDS-medewerker geen tijd had om meerdere informanten te vinden overtuigt niet (CGVS2 p.16). Volgens uw verklaringen was u in totaal ongeveer negen jaar voor de NDS te Mehterlam aan het werk (CGVS2 p.8). Hierdoor kan worden verwacht dat u gedurende deze jaren een zeker netwerk van informanten kon uitgebouwd hebben om inlichtingen te verzamelen, wat u echter niet deed.

- U legde vreemde verklaringen af over hoe het contact met uw informant S. verliep. Zo bleek dat u als NDS-medewerker nooit zelf uw informant S. om informatie vroeg, maar dat u steeds passief afwachtte tot hij met informatie naar u toekwam (CGVS2 p.18), wat uw geloofwaardigheid verder ondergraaft. U had immers als NDS-medewerker de taak om voor de veiligheid binnen Mehterlam stad te zorgen, waardoor er vanuit kan gegaan worden dat u zich proactief zou inzetten om contacten te verwerven. Het is overigens moeilijk in te denken hoe u hier een volwaardig takenpakket uit zou halen.

- Bovendien biedt het geen logica dat u enerzijds het belang van geheimhouding binnen uw job bij de NDS zobenadrukte. Zo mochten u en uw collega's niets van elkaars werk weten en werd u aangeleerd om geen informatie door te geven, zelfs niet aan uw echtgenote thuis (CGVS2 p.21). Hierdoor is het vreemd dat u anderzijds vertelde dat de burgers in uw omgeving gewoon wisten dat u voor de NDS werkte. U benadrukte zelfs dat u geen vijandige reacties van hen ontving omdat men u niet wilden verklikken (CGVS1 p.32).

- Gevraagd welke veiligheidsmaatregelen u als NDS-medewerker op uw werk nam, vertelde u merkwaardig genoeg dat u enkel een aanwezigheidsdocument op uw werk moest ondertekenen. Gevraagd naar welke veiligheidsmaatregelen u thuis nam, zei u dat uw huis zich in het centrum van Mehterlam bevond, op drie kilometer van het NDS-kantoor, waardoor het voor u niet onveilig was (CGVS2 p.20). Uit COI bleek echter dat er regelmatig aanslagen te Mehterlam stad gepleegd werden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), waardoor het vreemd is dat u amper veiligheidsmaatregelen nam en hier zo lichtzinnig over gegaan zou zijn. Zeker gezien u verklaarde dat uw rechtstreekse collega bij de operationele eenheid Shagul door de taliban vermoord werd onderweg naar zijn werk (CGVS2 p.15).

1.6. Uw verklaringen over uw enige informant S. zijn niet geloofwaardig

- Uw beschrijvingen inzake uw informant S. bij de taliban waren vaag en niet-doorleefd. U kon amper iets vertellen over de achtergrond van uw enige informant. Zo wist u enkel dat S. uit Sangar dorp in het Alingar district afkomstig was en dat hij aan het Hakani taliban-netwerk gelinkt was (CGVS2 p.14).

- U legde verwarrende verklaringen over of u überhaupt in fysiek contact met uw informant S. stond. Enerzijds vertelde u dat elke NDS-medewerker in fysiek contact met zijn eigen informant(en) in contact stond, net zoals u als enige NDS-lid in fysiek contact met uw eigen informant stond (CGVS2 p.17). U beschreef dat uw informant S. 1m60 groot was, kort haar en een baard had, en er zoals andere talibanleden uitzag (CGVS2 p.17). Anderzijds zei tijdens uw persoonlijk onderhoud u tegenstrijdig genoeg dat u zelf nooit fysiek met uw eigen informant S. afsprak maar hem enkel telefoneerde (CGVS2 p.17).

- Het biedt geen logica dat u tijdens de samenwerking met uw informant grote veiligheidsrisico's nam en geen omzichtigheid bood. Zo roepen uw criteria om S. als informant te kiezen roepen vragen op. Ten eerste zocht u als NDS medewerker uw informant niet zelf uit. Uw vrienden en familieleden stelden hem aan u voor en vertelden u dat deze persoon voor u zou werken. Dat u zo een groot veiligheidsrisico nam door deze beslissing in handen van anderen – zelf al waren het uw familie en vrienden die in het dorp S. woonden - te leggen (CGVS2 p.18) is opmerkelijk. Voorts waren er meerdere van uw kennissen en familieleden uit het dorp waaruit S. kwam op de hoogte dat u met hem samenwerkte (CGVS2p.18), wat opvallend is. Op deze manier vergrootte u het risico dat de taliban uw samenwerking met S. zouden te weten komen.

- Bovendien bood u geen omzichtigheid bij de uitbetaling van uw informant. Zo koos u er als NDS-medewerker voorom S. te betalen via zijn broer en moeder. Zij kwamen naar uw huis en daar gaf u hen het geld (CGVS2 p. 17-18). Nochtans woonde uw paternale oom A. Q. – die volgens uw verklaringen als leidinggevende een prominente rol binnen de NDS bekleedde (CGVS1 p.19) – samen met uw eigen gezin, uw broers en uw moeder in uw ouderlijk huis te Mehterlam (CGVS p.14-15). Dit lijkt uitermate onvoorzichtig, zowel voor uw familie als voor de informant. Het kan bezwaarlijk overtuigen dat een NDS-medewerker zo'n regeling op poten zou zetten.

- Gevraagd te vertellen over een concrete situatie waarbij S. u bruikbare informatie over een aanslagbezorgde, vertelde u over een incident waarbij S. u waarschuwde dat de taliban een aanslag op één van de medewerkers van uw NDS-kantoor planden. Uw informant kon echter niet vertellen wie het doelwit van de aanslag was, noch waar of op welk tijdstip het zou gebeuren (CGVS2 p.14). Los van het feit dat dit eerder vage informatie is, is het bevreemdend dat u diezelfde nacht contact had met S., maar klaarblijkelijk niet te vragen waar die informatie vandaan kwam (CGVS2 p. 14-15). Wederom: het gewicht van de informatie hangt volledig af van de bron. Het voorbeeld dat u gaf kwam niet doorleefd over.

- Gevraagd welke functie of rol S. binnen de taliban uitoefende, is het opvallend dat u over deze vraagverbaasd was en vertelde dat er geen (militaire) rangen binnen de taliban waren (CGVS2 p.17). Uit COI informatie blijkt echter dat er ook binnen de taliban sprake was van een zekere interne structuur en verdeling van functies, zo was er bijvoorbeeld sprake van talibancommandanten en taliban schaduwgouverneurs, ect.

(zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook vreemd dat u geen idee heeft welke functie uw informant binnen de taliban uitoefende en bevreemdend dat de notie u blijkbaar onbekend is. Het spreekt immers voor zich dat de waarde van deze informatie en de informatie die hij geeft onlosmakelijk samenhangt met zijn positie binnen de taliban.

1.7. U kon enkel generieke informatie over de veiligheidssituatie in Mehterlam en omgeving neerleggen. Uw kennis als NDS-lid over de lokale taliban, NDS en autoriteiten te Mehterlam bleek ontoereikend.

1.7.1. Zo wist u dat de Afghaanse overheid enkel de controle over Mehterlam en de districten van Laghman had en kon u vertellen dat de taliban regelmatig aanslagen in Mehterlam pleegden (CGVS1 p.20-21). U kon echter geen gedetailleerde informatie over de taliban in uw regio voorleggen.

- Zo kende u geen taliban in uw eigen regio (CGVS1 p.21) ondanks dat u zelf jarenlang als onofficiële informant voor de NDS werkte (CGVS2 p.8) en u als NDS medewerker regelmatige contacten met uw informant S. die zelf bij het Hakani netwerk zat, onderhield (CGVS2 p.14). Het is toch evident dat u uw contact zou vragen welke talibanleden hij kent en welke talibanleden boven of onder hem staan.

- Met uitzondering van talibancommandant Z. van de Hakani groep, kon u echter geen enkele talibanleider uit uw eigen regio bij naam opnoemen (CGVS1 p.21). Uit COI informatie waarover het CGVS beschikt bleek overigens dat talibancommandant Qari (cfr. islamitische leraar) Z., die als één van de voornaamste talibanleiders in Laghman beschouwd werd reeds in augustus 2015 door de Afghaanse veiligheidsdiensten gedood werd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is vreemd dat u verder geen enkele verdere kennis heeft over wie de lokale talibancommandanten in Mehterlam of Laghman provincie waren.

- U kon ook niet zeggen hoe de talibangroepering in uw regio gestructureerd was (CGVS2 p.21), wat bevreemdend is voor een inlichtingendienstmedewerker die specifiek op deze materie werkt.

1.7.2. Uw kennis over de Afghaanse inlichtingendienst (NDS) te Mehterlam kon niet overtuigen.

- Hoewel u wist hoe de algemene leider van de NDS in Afghanistan heette (CGVS1 p.30), wist u vreemd genoeg niethoe de NDS in Mehterlam gestructureerd was. Wanneer u gevraagd werd uit welke verschillende departementen de NDS-afdeling in Mehterlam bestond, gaf u enkel de naam van het hoofd van de lokale NDS (CGVS2 p. 21).

- Gevraagd de verschillende departementen en de leidinggevenden binnen het NDS kantoor te Mehterlam op te noemen, somde u geen enkele leidinggevende op. U verklaarde enkel dat er 700 tot 800 personen bij de NDS te Mehterlam werkten en dat u niet alles kan noemen (CGVS2 p.21).

- U was niet eenduidig met welke collega's u in uw operationele unit op het NDS kantoor te Mehterlam werkte. Ten eerste wist u niet hoeveel medewerkers er in de operationele unit in het hoofdkantoor van Mehterlam werkten (CGVS2 p.21), nochtans de afdeling waar u werkte. U kon enkel zeggen dat u als NDS-medewerker te Mehterlam van 2018 tot 2021 in nauw contact stond met acht collega's. Gevraagd om uw rechtstreekse collega's op te noemen, somde u zeven collega's op (CGVS1 p.29). U verklaarde echter dat u hierover twijfelt en het niet zeker weet, wat vreemd is gezien u tweeënhalf jaar in het NDS hoofdkantoor als NDS medewerker te Mehterlam werkte. Ten tweede was u niet eenduidig wie u collega's precies waren. U vermeldde enerzijds tijdens uw eerste CGVS-onderhoud dat collega's S. G. en Z. met u in uw operationele NDS unit zaten (CGVS1 p.29). Tijdens uw tweede CGVS-onderhoud vermeldde u anderzijds deze collega's niet meer wanneer u gevraagd werd uw collega's op te noemen (CGVS2 p.20).

- U was evenmin eenduidig wie uw leidinggevende bij de NDS in het hoofdkantoor te Mehterlam was. Enerzijds duidde u tijdens uw eerste CGVS-onderhoud Q. als uw leidinggevende en J. als een gewone collega aan (CGVS1 p.16-17). Anderzijds vernoemde u tijdens uw tweede CGVS-onderhoud Q. nergens meer en vertelde u dat J. uw leidinggevende was (CGVS2 p.20).

1.7.3. Uw kennis over de lokale Afghaanse autoriteiten te Mehterlam kon niet overtuigen.

- U had als NDS medewerker naast het verzamelen van informatie ook als andere taak om de veiligheid van locatieste garanderen waar lokale autoriteiten zoals de gouverneur of de politiecommandant van Laghman vergaderden. Het is opvallend dat u de namen van de gouverneur van Laghman noch deze van de verantwoordelijke politiechef probleemloos opnoemen. Gevraagd naar de naam van de politiechef van Laghman, wist u niet onmiddellijk dat dit L. K. was. U zei dat u deze informatie niet wist, waarna u verklaarde dat u ooit wel eens de naam K. gehoord had. Gevraagd wie de gouverneur van Laghman was, duidde u A. W. W. als gouverneur aan (CGVS1 p.28). Uit COI informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in de provincie Laghman van 2018 tot aan de machtsovergang van 15 augustus 2021 achtereenvolgens M. A. N., R. Y. en A. W. W. als gouverneurs van Laghman gevestigd waren (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit bovenstaande elementen blijkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u voor de Afghaanse inlichtingendienst (NDS) werkte. U legde een reeks documenten voor ter staving van uw voorgehouden job bij de NDS. Dergelijke documenten hebben echter slechts bewijswaarde in zoverre ze gepaard gaan met doorleefde en aannemelijke verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 [beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door

Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Overigens is het opvallend dat u hoegenaamd niet kon duiden wat de 'N08' op uw wapenkaart (document 5) betekende, centraal in de stempel op dat document en toch duidelijk een organisatorische aanduiding waarvan men zou verwachten dat u die als werknemer kent (CGVS2 p.26). Men moet er rekening mee houden dat het om vervalste documenten gaat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Bij de foto met collega's (document 15) moet worden opgemerkt dat het voor het CGVS onmogelijk is om in te schatten wie de mensen op de foto zijn en in welke omstandigheden deze foto werd genomen. Overigens wijst niets op een veiligheidsdienstcontext.

2. Het is niet aannemelijk dat de taliban u zouden vervolgen omdat uw paternale ooms M. en A. Q. bij de NDS tewerkgesteld waren.

2.1. Uw verwantschap met uw paternale ooms M. en A. Q. die allebei bij de NDS zouden werken, is niet zonder meer aannemelijk.

- Ter staving van uw verklaringen dat M. en A. Q. uw paternale ooms zijn, diende u naast uw eigentaskara slechts vijf werkdocumenten van deze ooms in. U legde geen taskara's voor van deze bewuste ooms, nochtans de beste aanduiding van hun identiteit. Evenmin legde u foto's voor of iets dat een reële familiale band aantoont. Gezien de bovenstaande vaststellingen en bedenkingen dient zeer kritisch naar deze documenten te worden gekeken. Dan valt bij de wapenkaart van M. op dat daar een afwijkend logo op staat. Het logo links van de bovenste opschrift en dadelijk rechts van de foto is namelijk een variant op het vroegere logo van de KHAD of WAD ten tijde van het communistische regime. Het logo van de NDS is merkkelijk anders (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Dit lijkt om een vals document te gaan. U legde dus slechts een beperkt aantal documenten voor om uw band met deze NDS-leden aan te tonen en de bewijswaarde daarvan is twijfelachtig, zeker gezien de informatie over corruptie en documentenfraude.

2.2. In afwezigheid van bewijskrachtige documenten volstaan uw verklaringen niet om aannemelijk te maken dat u verwant bent aan twee NDS-leden.

- U kon enkel verklaren dat uw oom M. financieel medewerker was en dat zijn rang "dagarman" was. Hij oefende zijn job al ongeveer 40 jaar uit (CGVS2 p.9-10). Gevraagd waaruit zijn job bij de NDS bestond, geraakte uw kennis niet verder dan dat hij de lonen aan de medewerkers gaf (CGVS2 p.9). Uw verklaringen over zijn taken kunnen niet overtuigen gezien ze vaag en niet eenduidig zijn. Enerzijds vertelde u dat u niet wist hoe hij zijn job deed. Anderzijds wist u plotseling dat hij de lonen van de hoofdstad Kabul bracht en daarna deze aan de medewerkers gaf (CGVS2 p.9). Gevraagd hoe hij dat geld dan zelf van Kabul naar Laghman provincie bracht, veranderde u opnieuw uw verklaringen en zei u dat de bank te Kabul het geld voor de lonen doorstortte naar de bank te Laghman. Uw oom M. zou dan het geld van de bank te Mehterlam naar het NDS kantoor brengen waar hij de lonen verdeelde (CGVS2 p.10).

- U kon evenmin niet zeggen voor hoeveel personen uw oom M. verantwoordelijk was (CGVS2 p.10).

- Over uw oom A. Q. verklaarde u dat hij binnen de NDS eerst gewone medewerker was (CGVS1 p.19) en vervolgens leidinggevende werd in de operationele unit die zorgde voor de veiligheid binnen Mehterlam stad waar u ook werkte (CGVS1 p.19 en CGVS2 p.10-11). Tenslotte werkte hij nog in een operationele unit die de veiligheidssituatie buiten Mehterlam stad in het oog hield (CGVS2 p.11). Gevraagd naar de inhoud van zijn job bij de NDS geraakte u echter niet verder dan dat het systeem van de NDS te complex is om hierover uitleg te geven, wat opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt.

- Dat u bovendien niets doorleefds of gedetailleerd over zijn job kon zeggen en enkel vasthield aan dat hij geentoeestemming had om zijn taken met u te delen (CGVS2 p.11) overtuigt niet. U was een volwassen familielid met wie hij samenwoonde (CGVS1 p.14-15 en p.20). Gezien u stelt onder andere vanwege zijn werk gedwongen te zijn geweest Afghanistan te verlaten, kan men verwachten dat u zich hier terdege over zou informeren. Zeker gezien u tot op heden regelmatig contact met uw familieleden hebt (CGVS1 p.15).

2.3. Zo men toch uw verklaringen zou volgen over het voorgehouden werk van uw beide ooms bij de NDS, dan moet worden vastgesteld dat dit, binnen de context van uw verklaringen, hen niet verhinderde in Afghanistan te blijven wonen.

- De taliban zouden na uw vertrek meermaals bij uw ouderlijk huis te Mehterlam langs zijn gekomen om naar u te vragen (CGVS2 p.24). Uit niets van uw verklaringen blijkt dat de taliban hierbij ook naar uw voornoemde ooms A. Q. of M. vroegen, hoewel A. Q. met u samenwoonde in hetzelfde huis. Uw paternale ooms M. en A. Q. wonen zelfs op dit ogenblik nog steeds in de Mehterlam-regio. Uw oom A. Q. woont zonder problemen samen met uw gezin, uw broers J. en K. en moeder in hetzelfde huis (CGVS1 p.14-15).

- U verklaarde dat de winkel van uw paternale neef K., zoon van A. Q. op 11 september 2023, tweedagen voor uw eerste CGVS onderhoud in brand gestoken werd (CGVS2 p.30). Het is opvallend dat u dit incident als vervolgingsfeit vermeldde zonder te weten wie de daders zijn (CGVS2 p.30). Bovendien biedt geen logica dat de taliban dit zouden gedaan hebben. Het is niet geloofwaardig dat de taliban ongeveer twee jaar zouden gewacht hebben om wraakacties tegen uw familie te ondernemen indien ze u en uw familie werkelijk viseren.

- Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de Afghaanse veiligheidsdiensten behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Van uw ooms maakt u echter niet aannemelijk dat zij zelf vervolging moeten vrezen. Indien men toch uw verklaringen volgt en hun job bij de NDS aanvaardt, dan moet gezegd dat het loutere feit dat u een familielid zou zijn van vroegere leden van de NDS, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zelf te maken zouden hebben met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

2.4. U was van meet af aan niet eenduidig in het uiteenzetten van uw asielmotieven inzake uw paternale ooms M. en A. Q..

- U vermeldde nergens bij DVZ dat u omwille van andere redenen behalve uw eigen beroepsprofiel door de talibanvervolgd zou worden. U verklaarde bij DVZ dat de taliban uw paternale oom M./ M., net zoals u gevangen namen en hij ook problemen heeft met de taliban omwille van zijn eigen werk (DVZ, Vragenlijst CGVS, dd. 20 februari 2023, punt 5). Bovendien vermeldde u bij het CGVS duidelijk dat de taliban na de machtsovername enkele keren naar uw ouderlijk huis kwam en specifiek naar u vroegen (CGVS2 p.24). U vermeldde nergens bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, dd. 20 februari 2023, punt 5) dat u omwille van uw verwantschap met uw voornoemde ooms M. of A. Q. door de taliban bedreigd werd.

- Het is opvallend dat u pas verwijst tijdens uw tweede CGVS onderhoud in verband met uw vrees voor vervolging naar uw verwantschap met uw ooms die bij de NDS werkten. De taliban zouden immers naast zowel overheidspersoneel in het algemeen en NDS medewerkers in het bijzonder, specifiek ook familieleden van NDS medewerkers ontvoeren en arresteren (CGVS2 p.7).

3. Ter vervolgediging moet ook gezegd worden dat uit niets blijkt dat u omwille van het beroepsprofiel uw vader zou vervolgd worden. Over uw vader vertelde u dat hij als leerkracht werkte waardoor de taliban uw ouderlijk huis te Qalatak na uw verhuis naar Mehterlam in brand staken. Uw vader werkte nadien te Mehterlam als journalist. Hij werd er omwille van beide voornoemde jobs door de taliban vermoord (CGVS1 p.6-7 en CGVS2 p.6). Gevraagd of u problemen met de taliban kende omwille van uw vader, verklaarde u duidelijk dat u na de dood van uw vader zelf geen problemen hierdoor ondervond.

De som van voorgaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling u niet kan worden toegekend, evenmin die van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten die u neerlegde ter staving van uw dossier kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw medische documenten, de documenten inzake uw beroepsprofiel bij de NDS en de documenten van uw ooms werden hierboven reeds besproken. Uw taskara, het martelaarsboekje van uw vader, uw vaccinatiekaart, uw Afghaans huurcontract en uw Afghaans elektriciteitscontract geven een indicatie van uw identiteit en herkomst. Dit zijn elementen die in deze beslissing op zich niet in twijfel worden getrokken. Uw werkcontract uit België geeft een indicatie van uw activiteiten in België, hieruit kan echter geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid, noch kan dit volstaan om uw verwestering te ondersteunen zoals hieronder verder wordt uitgeklaard. Na uw persoonlijk onderhoud voegde u nog enkele documenten toe, waaronder een foto van een blijkbaar overleden man. Het is voor het CGVS onmogelijk te weten wie deze man is en in welke context de foto genomen werd. Deze foto draagt dan ook niets bij. De video van de brand in de winkel van de neef (CGVS2 p. 30) verandert niets aan de bovenstaande bespreking van die bewuste brand, zo men al aanvaardt dat het daadwerkelijk om de winkel van uw neef gaat.

Tenslotte moet vermeld worden dat u diverse opmerkingen over verschillende van uw toegewezen tolken Pashtou maakte, zowel over de tolk van uw DVZ gehoor als de tolk van uw eerste CGVS onderhoud. Uw opmerkingen kunnen echter niet overtuigen.

- Zo zei u dat de vrouwelijke tolk tijdens uw DVZ interview uw zinnen soms twee of drie keer herhaalde (CGVS1 p.4) en dat de tweede tolk tijdens uw eerste CGVS onderhoud u onder druk zou gezet hebben (CGVS2 p.3). U herhaalde uw opmerkingen aangaande de tolk van het tweede CGVS onderhoud in de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat na uw persoonlijke onderhoud aan het CGVS overmaakte (document 18). Het is opvallend dat u dit zo over de desbetreffende tolken Pashtou bij DVZ als het CGVS verklaarde, gezien deze tolken te allen tijde de deontologische code voor tolken volgen. Bovendien zijn de tolken neutraal en hebben ze geen beslissingskracht in uw dossier.

- U werd bij het CGVS duidelijk van in het begin van uw beide CGVS onderhoud gevraagd om problemen tijdens uw gehoor onmiddellijk aan de betrokken protection officer te melden (CGVS1 p.2-3 en p.32-33, CGVS2 p.2-3 en p.31). Iets wat u noch uw advocaat tijdens het volledige eerste CGVS onderhoud nergens deden (CGVS1, d.d. 13 september 2023). Het is ook opvallend dat u bij zowel bij DVZ als bij het CGVS tijdens uw gehoren bevestigde dat u zowel de tolken als de vragen goed begrepen had of dat u het verslag aanvaardt (Vragenlijst DVZ dd. 20 februari 2022 en CGVS1 p.3 en p.32, CGVS2 p.3 en p.31). U merkte bovendien in verband met de problemen met de tolk ook op het einde van uw eerste CGVS onderhoud niets op toen u opnieuw de kans geboden werd opmerkingen over het onderhoud te geven (CGVS1 p.32). Hieruit kan enkel geconcludeerd worden dat de door u aangebrachte opmerkingen inhoudelijk niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm

(europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en

anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35

van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang.

Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt. Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke

Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er is bovendien vastgesteld dat u tot minstens uw 39 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (DVZ, Inschrijving, d.d. 5 januari 2023) waaruit kan worden afgeleid dat u volledig in Afghanistan gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. U geeft aan dat u geboren bent in Qalateka dorp, in het Mehterlam district en dat u toen u ongeveer twee jaar was naar Mehterlam stad verhuisde waar u tot uw vertrek uit Afghanistan woonde (CGVS1 p.6 en p.9). U ging in Mehterlam tot uw veertien jaar naar school en volgde er daarna een lerarenopleiding, hoewel u zelf nooit als leerkracht werkte (CGVS1 p.17-18). U geeft verder aan een praktiserend moslim te zijn zowel in Afghanistan en België, u bidt, leest de koran en volgt de verplichte voorschriften van het geloof (CGVS1 p.11). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na uw verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. U heeft regelmatig contact met uw familieleden, u hoort uw broer in Afghanistan om de twee weken en uw gezin om de twee dagen (CGVS1 p.15). Uw familieleden zoals uw moeder, uw broers Javed en K., uw echtgenote en kinderen en uw oom A. Q. wonen op dit ogenblik nog steeds in uw ouderlijk huis in Mehterlam. Ook uw paternale oom M. en uw maternale ooms wonen op dit moment nog steeds in Laghman provincie (CGVS1 p.14-15).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, en u tijdens uw verblijf in België in een tomatenfabriek werkt (CGVS 1 p.4) toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en

geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 25 oktober 2024 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft de Raad echter op 4 november 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op verzoekers bezwaar wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij meent dat het om een louter subjectieve beoordeling van verweerder gaat en de lezing van zijn gehoorverslagen aantoont dat hij veel concrete informatie biedt over zijn werk en de werking van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Vervolgens benadrukt hij de middels het verzoekschrift bijgebrachte stukken en wijst op de onderzoeksplicht van het CGVS.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en algemene landeninformatie.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris waarvan de stukken eveneens worden bijgebracht:

- “3. M. T. (T.) - kaart van de NDS Laghman
4. M. T. (T.) - NDS Weapon Access Card
5. M. T. (T.) - verblijfskaart uit de Verenigde Koninkrijk
6. M. T. (T.) – getuigenis
7. N. H. - kaart van de NDS Farah
8. N. H. - verblijfskaart uit Duitsland
9. N. H. – getuigenis
10. A. D;- verblijfskaart uit Duitsland (inschrijving van een asielaanvraag)
11. A. D. - Foto's van zijn dienst
12. A. D. – getuigenis
13. A. B. - NDS badge
14. A. B. - NDS Weapon Access Card
15. A. B. - Foto's van dienst
16. A. B. - Foto's genomen in Iran (met iraanse kranten)
17. A. B. – getuigenis
18. S. S. A. - Foto's van dienst
19. S. S. A. - US werkvergunningen
20. S. S. A. – getuigenis
21. EUAA, COI AFGHANISTAN – COUNTRY FOCUS, December 2023; pp. 60-61
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus.pdf
22. EUAA, Country Guidance: Afghanistan 23 May 2024, point 3.1. Members of the security institutions of the former government
<https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024/31-members-security-institutions-former-government>”

3.2.2. Verweerder verwijst in zijn verweernota van 25 oktober 2024 naar de weblink van de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021.

3.2.3. Verzoeker brengt op 4 november 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet met volgende inventaris waaraan de stukken eveneens worden toegevoegd.

- “23. Vertaling van M. T. (T.) – getuigenis (stuk 6)
24. Vertaling van N. H. – getuigenis (stuk 9)
25. Vertaling van A. D. – getuigenis (stuk 12)
26. Vertaling van A. B. – getuigenis (stuk 17)
27. Vertaling van S. S. A. – getuigenis (stuk 20)”

3.2.4. Op 11 december 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Afghanistan Country Focus van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024 ;
- EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer het artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast.

Wanneer u gevraagd werd of u enige medische, psychologische of fysieke problemen had die het verloop van uw interview konden belemmeren, vertelde u tijdens uw persoonlijk horen dat u wat problemen had maar dat het goed met u gaat (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 13 september 2023, CGVS1 p.3 en Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 8 november 2023, CGVS2 p.4). U benadrukte dat u geen speciale problemen heeft maar soms last van slapeloosheid heeft (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, dd. 8 november 2023, CGVS2 p.4). Hierover legde u twee medische attesten neer. Uit deze attesten kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de standaardprocedure. U benadrukte dat deze voornoemde problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS2 p.4). Bovendien bleek nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u niet in staat zou zijn geweest om de vragen te begrijpen en er coherent op te antwoorden (CGVS1 dd. 13 september en CGVS2 dd. 8 november 2023). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.”

Verzoeker laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat hij werkzaam was bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. Verzoeker verklaarde dat hij en zijn paternale oom, die ook werkzaam was voor de Afghaanse overheid, gevangen werden genomen. Daarnaast verklaarde verzoeker dat zijn vader die als journalist en leerkracht werkzaam was, door de taliban gedood werd.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een actuele, persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij voor de Afghaanse inlichtingendienst werkte.

Er wordt in de bestreden beslissing in dit verband met reden geoordeeld dat:

i) verzoekers verklaringen over zijn werk bij de NDS beperkt, niet-doorleefd en ingestudeerd blijken ondanks dat hij ongeveer negen jaar, vanaf 2018 tot augustus 2021 met de NDS in Mehterlam werkte, eerst als informant en vervolgens als medewerker.

ii) verzoeker niet van meet af aan eenduidige verklaringen aflegde over welke functies hij voor de NDS uitoefende:

a) zo vermeldde hij nergens bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) noch tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij voorafgaande aan zijn job als NDS-medewerker ook ongeveer zes jaar lang onofficieel als informant voor de Afghaanse inlichtingendienst zou gewerkt hebben. Dat verzoeker dit pas voor het eerst tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Het spreekt immers voor zich dat verzoeker dit zou hebben vermeld wanneer hij beschreef hoe hij officieel bij de NDS kon beginnen werken. Het feit dat verzoeker al jarenlang informant was zou daar logischerwijs een grote rol hebben gespeeld;

b) verzoeker zei voorts tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voor het eerst dat hij ook als bewaker voor het NDS-gebouw werkte. Echter wanneer verzoeker gevraagd werd wat zijn precieze taken waren op het hoofdkantoor van de NDS zei hij dat hij voor de NDS aan de slag was als operatief medewerker, wat hij beschreef als inlichtingen inwinnen en informatie doorgeven. Dit is een takenpakket dat behoorlijk ver af staat van werk als 'bewaker';

iii) verzoeker evenmin van meet af eenduidig verklaarde welke rang hij binnen de NDS te Mehterlam bekleedde:

a) zo identificeerde hij zich bij DVZ eerst als tweede sergeant bij de NDS. Vervolgens vertelde verzoeker op het CGVS dat hij 'medewerker', 'operatief medewerker' was. Tenslotte verklaarde hij op het CGVS dat hij als tweede luitenant bij de NDS werkte maar het loon van turan kreeg. Het is hierbij vreemd dat verzoeker als officier met rang, naar zichzelf zou verwijzen als 'medewerker';

b) verzoekers uitleg dat hij als NDS medewerker eerst zonder rang begon en pas een rang kreeg nadat hij zijn opleiding vervulde overtuigt niet. Tegenstrijdig met deze verklaringen verklaarde verzoeker immers tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat iedereen binnen zijn operationele unit een rang had en dat iemand zonder rang niet bij zijn operationele unit voor de NDS kon werken;

iv) verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegde over wanneer hij officieel voor de NDS startte:

a) verzoeker zei enerzijds dat hij vanaf 26 december 2018 officieel als medewerker voor de NDS aan de slag ging, nadat hij eerst ongeveer zes jaar onofficieel als informant voor de Afghaanse veiligheidsdienst te Mehterlam gewerkt had. Anderzijds verklaarde verzoeker tegenstrijdig hiermee dat hij vóór zijn opleiding bij de Afghaanse inlichtingendiensten nooit officieel voor de NDS werkte, maar dat hij pas na zijn opleiding – dus rond juli 2021 – officieel bij de NDS begon. Het roept verder vragen op dat verzoeker, gezien de veiligheidssituatie in zomer van 2021 – de districten van Laghman vielen één voor één in handen van de taliban – juist op dat moment, slechts ongeveer één maand voor de machtsovername, officieel voor de NDS zou begonnen zijn;

v) verzoekers verklaringen over zijn opleiding bij de NDS niet konden overtuigen:

a) verzoeker werd voor hij bij de NDS kon starten – eerst door de veiligheidsdiensten gescreend en na een examen volgde hij gedurende zes maanden een algemene opleiding te Kabul. Gevraagd wat verzoeker tijdens zijn opleiding als NDS medewerker leerde - buiten de wapentraining die hij terloops vermeldde - kwam hij niet verder dan zeer generieke antwoorden dat men hem vertelde informanten te zoeken. Men vroeg verzoeker informatie te verzamelen om aanslagen van de taliban tegen te gaan. Als beschrijving van een opleiding is dit uitermate summier en hoegenaamd niet doorleefd;

b) volgens verzoekers verklaringen hij officieel op 5/10/1397 voor de NDS begon te werken en hij pas vanaf 20/10/1399 een opleiding van zes maanden volgde bij de NDS. Het zou echter opmerkelijk zijn dat verzoeker ongeveer twee jaar zonder enige opleiding als medewerker bij de NDS zou gewerkt hebben. Zeker gezien het grote veiligheidsrisico dat een dergelijke job binnen de Afghaanse inlichtingendienst inhoudt.

vi) de manier waarop verzoeker als medewerker informatie voor de NDS te Mehterlam verzamelde ongeloofwaardig is:

a) verzoeker zou ten eerste als onofficiële informant voor de NDS zijn informatie doorgekregen hebben via zijn eigen vriendenkring. Verzoeker gaf deze informatie hierop door aan zijn paternale ooms die bij de NDS werkten. Het valt op dat verzoeker echter niet wist of de informatie die hij van zijn vrienden kreeg, rechtstreeks van de taliban kwam of dat zijn vrienden zich enkel op ongefundeerde geruchten baseerden. Verzoeker werd verscheidene keren gevraagd van waar de informatie kwam die hij verzamelde. Verzoekers antwoorden hierop bleven uitermate oppervlakkig. Verzoeker bleef herhalen dat hij deze informatie van vrienden kreeg. Na aandringen vertelde hij dat ze 'dingen van elkaar' hoorden. Pas daarna zei verzoeker dat hij niet wist of die vrienden contacten hebben bij de taliban. Zonder de oorsprong ervan te kennen gaf verzoeker dus informatie door aan de NDS. Dit is ronduit bevreesdend. Als de bron niet gekend is, is het immers onmogelijk om de waarde van informatie in te schatten. Binnen de context van verzoekers relaas was de informatie die hij doorspeelde dus waardeloos. Het biedt geen logica dat de NDS het leven van hun eigen medewerkers in Mehterlam op het spel zouden zetten op basis van wat mogelijks slechts geruchten zijn, zeker gezien de talrijke aanslagen in Mehterlam die tegen overheidspersoneel gepleegd werden;

b) het is niet geloofwaardig dat verzoeker als NDS officier gedurende twee jaar, slechts één informant zou gebruikt hebben om zich over de activiteiten van de taliban in Mehterlam stad te informeren. Geconfronteerd hiermee, zei verzoeker dat NDS-medewerkers meestal met vijf tot tien informanten werkten. Verzoekers

verklaring dat hij als NDS-medewerker geen tijd had om meerdere informanten te vinden overtuigt niet. Volgens verzoekers verklaringen was hij in totaal ongeveer negen jaar voor de NDS te Mehterlam aan het werk. Hierdoor kan worden verwacht dat verzoeker gedurende deze jaren een zeker netwerk van informanten kon uitgebouwd hebben om inlichtingen te verzamelen, wat hij echter niet deed;

c) verzoeker legde vreemde verklaringen af over hoe het contact met zijn informant S. verliep. Zo bleek dat verzoeker als NDS-medewerker nooit zelf zijn informant S. om informatie vroeg, maar dat hij steeds passief afwachtte tot hij met informatie naar hem toekwam, wat zijn geloofwaardigheid verder ondergraaft. Verzoeker had immers als NDS-medewerker de taak om voor de veiligheid binnen Mehterlam stad te zorgen, waardoor er vanuit kan gegaan worden dat hij zich proactief zou inzetten om contacten te verwerven. Het is overigens moeilijk in te denken hoe verzoeker hier een volwaardig takenpakket uit zou puren;

d) bovendien biedt het geen logica dat verzoeker enerzijds het belang van geheimhouding binnen zijn job bij de NDS zo benadrukte. Zo mochten verzoeker en zijn collega's niets van elkaars werk weten en werd hem aangeleerd om geen informatie door te geven, zelfs niet aan zijn echtgenote thuis. Hierdoor is het vreemd dat verzoeker anderzijds vertelde dat de burgers in zijn omgeving gewoon wisten dat hij voor de NDS werkte. Verzoeker benadrukte zelfs dat hij geen vijandige reacties van hen ontving omdat men hem niet wilden verklikken;

e) gevraagd welke veiligheidsmaatregelen verzoeker als NDS-medewerker op zijn werk nam, vertelde hij merkwaardig genoeg dat hij enkel een aanwezigheidsdocument op zijn werk moest ondertekenen. Gevraagd naar welke veiligheidsmaatregelen verzoeker thuis nam, zei hij dat zijn huis zich in het centrum van Mehterlam bevond, op drie kilometer van het NDS-kantoor, waardoor het voor hem niet onveilig was. Uit COI bleek echter dat er regelmatig aanslagen te Mehterlam stad gepleegd werden, waardoor het vreemd is dat verzoeker amper veiligheidsmaatregelen nam en hier zo lichtzinnig over gegaan zou zijn. Zeker gezien hij verklaarde dat zijn rechtstreekse collega bij de operatieve eenheid Shagul door de taliban vermoord werd onderweg naar zijn werk;

vii) verzoekers verklaringen over zijn enige informant S. niet geloofwaardig zijn:

a) verzoekers beschrijvingen inzake zijn informant S. bij de taliban waren vaag en niet-doorleefd. Verzoeker kon amper iets vertellen over de achtergrond van zijn enige informant. Zo wist verzoeker enkel dat S. uit Sangar dorp in het Alingar district afkomstig was en dat hij aan het Hakani taliban-netwerk gelinkt was;

b) verzoeker legde verwarrende verklaringen af over of hij überhaupt in fysiek contact stond met zijn informant S.. Enerzijds vertelde verzoeker dat elke NDS-medewerker in fysiek contact stond met zijn eigen informant(en), net zoals hij als enige NDS-lid in fysiek contact stond met zijn eigen informant. Verzoeker beschreef dat zijn informant S. 1m60 groot was, kort haar en een baard had, en er zoals andere talibanleden uitzag. Anderzijds zei verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud tegenstrijdig genoeg dat hij zelf nooit fysiek met zijn eigen informant S. afsprak maar hem enkel telefoneerde;

c) het biedt geen logica dat verzoeker tijdens de samenwerking met zijn informant grote veiligheidsrisico's nam en geen omzichtigheid bood. Zo roepen zijn criteria om S. als informant te kiezen vragen op. Ten eerste zocht verzoeker als NDS-medewerker zijn informant niet zelf uit. Verzoekers vrienden en familieleden stelden hem aan verzoeker voor en vertelden hem dat deze persoon voor hem zou werken. Dat verzoeker zo een groot veiligheidsrisico nam door deze beslissing in handen van anderen – zelf al waren het zijn familie en vrienden die in het dorp S. woonden – te leggen is opmerkelijk. Voorts waren er meerdere van verzoekers kennissen en familieleden uit het dorp waaruit S. kwam op de hoogte dat hij met hem samenwerkte, wat opvallend is. Op deze manier vergrootte verzoeker het risico dat de taliban zijn samenwerking met S. zouden te weten komen.

Bovendien bood verzoeker geen omzichtigheid bij de uitbetaling van zijn informant. Zo koos hij er als NDS-medewerker voor om S. te betalen via zijn broer en moeder. Zij kwamen naar zijn huis en daar gaf hij hen het geld. Nochtans woonde verzoekers paternale oom A. Q. – die volgens zijn verklaringen als leidinggevende een prominente rol binnen de NDS bekleedde – samen met zijn eigen gezin, zijn broers en zijn moeder in zijn ouderlijk huis te Mehterlam. Dit lijkt uitermate onvoorzichtig, zowel voor zijn familie als voor de informant. Het kan bezwaarlijk overtuigen dat een NDS-medewerker zo'n regeling op poten zou zetten;

d) gevraagd te vertellen over een concrete situatie waarbij S. hem bruikbare informatie over een aanslag bezorgde, vertelde verzoeker over een incident waarbij S. hem waarschuwde dat de taliban een aanslag op één van de medewerkers van uw NDS-kantoor planden. Verzoekers informant kon echter niet vertellen wie het doelwit van de aanslag was, noch waar of op welk tijdstip het zou gebeuren. Los van het feit dat dit eerder vage informatie is, is het bevreemdend dat verzoeker diezelfde nacht contact had met S., maar klaarblijkelijk naliet te vragen waar die informatie vandaan kwam. Wederom: het gewicht van de informatie hangt volledig af van de bron. Het voorbeeld dat verzoeker gaf kwam niet doorleefd over;

e) gevraagd welke functie of rol S. binnen de taliban uitoefende, is het opvallend dat verzoeker over deze vraag verbaasd was en vertelde dat er geen (militaire) rangen binnen de taliban waren. Uit COI informatie blijkt echter dat er ook binnen de taliban sprake was van een zekere interne structuur en verdeling van functies, zo was er bijvoorbeeld sprake van talibancommandanten en taliban schaduwgouverneurs, ect. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook vreemd dat verzoeker geen idee heeft welke functie zijn informant binnen de taliban uitoefende en bevreemdend dat de notie hem blijkbaar onbekend is. Het spreekt immers voor zich dat de waarde van deze informatie en de informatie die hij geeft onlosmakelijk samenhangt met zijn positie binnen de taliban;

viii) verzoeker enkel generieke informatie over de veiligheidssituatie in Mehterlam en omgeving kon neerleggen. Verzoekers kennis als NDS-lid over de lokale taliban, NDS en autoriteiten te Mehterlam bleek ontoereikend:

A) verzoeker wist dat de Afghaanse overheid enkel de controle over Mehterlam en de districten van Laghman had en kon hij vertellen dat de taliban regelmatig aanslagen in Mehterlam pleegden. Verzoeker kon echter geen gedetailleerde informatie over de taliban in zijn regio voorleggen:

a) verzoeker kende geen taliban in zijn eigen regio ondanks dat hij zelf jarenlang als onofficiële informant voor de NDS werkte en hij als NDS medewerker regelmatige contacten met zijn informant S. die zelf bij het Hakani netwerk zat, onderhield. Het is toch evident dat verzoeker zijn contact zou vragen welke talibanleden hij kent en welke talibanleden boven of onder hem staan;

b) met uitzondering van talibancommandant Z. van de Hakani groep, kon verzoeker echter geen enkele talibanleider uit zijn eigen regio bij naam opnoemen. Uit COI informatie waarover het CGVS beschikt bleek overigens dat talibancommandant Qari (cfr. islamitische leraar) Z., die als één van de voornaamste talibanleiders in Laghman beschouwd werd reeds in augustus 2015 door de Afghaanse veiligheidsdiensten gedood werd. Het is vreemd dat verzoeker verder geen enkele verdere kennis heeft over wie de lokale talibancommandanten in Mehterlam of Laghman provincie waren;

c) verzoeker kon ook niet zeggen hoe de talibangroepering in zijn regio gestructureerd was, wat bevreemdend is voor een inlichtingendienstmedewerker die specifiek op deze materie werkt;

B) verzoekers kennis over de Afghaanse inlichtingendienst (NDS) te Mehterlam niet kon overtuigen:

a) hoewel verzoeker wist hoe de algemene leider van de NDS in Afghanistan heette, wist hij vreemd genoeg niet hoe de NDS in Mehterlam gestructureerd was. Wanneer hem gevraagd werd uit welke verschillende departementen de NDS-afdeling in Mehterlam bestond, gaf verzoeker enkel de naam van het hoofd van de lokale NDS;

b) gevraagd de verschillende departementen en de leidinggevenden binnen het NDS kantoor te Mehterlam op te noemen, somde verzoeker geen enkele leidinggevende op. Verzoeker verklaarde enkel dat er 700 tot 800 personen bij de NDS te Mehterlam werkten en dat hij niet alles kan noemen;

c) verzoeker was niet eenduidig met welke collega's hij in zijn operationele unit op het NDS kantoor te Mehterlam werkte. Ten eerste wist verzoeker niet hoeveel medewerkers er in de operationele unit in het hoofdkantoor van Mehterlam werkten, nochtans de afdeling waar hij werkte. Verzoeker kon enkel zeggen dat hij als NDS-medewerker te Mehterlam van 2018 tot 2021 in nauw contact stond met acht collega's. Gevraagd om zijn rechtstreekse collega's op te noemen, somde verzoeker zeven collega's op. Verzoeker verklaarde echter dat hij hierover twijfelt en het niet zeker weet, wat vreemd is gezien hij tweeënhalf jaar in het NDS hoofdkantoor als NDS medewerker te Mehterlam werkte. Ten tweede was verzoeker niet eenduidig wie zijn collega's precies waren. Verzoeker vermeldde enerzijds tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat collega's S. G. en Z. met hem in zijn operationele NDS unit zaten. Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldde verzoeker anderzijds deze collega's niet meer wanneer hem gevraagd werd zijn collega's op te noemen;

d) verzoeker was evenmin eenduidig wie zijn leidinggevende bij de NDS in het hoofdkantoor te Mehterlam was. Enerzijds duidde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS Q. als zijn leidinggevende en J. als een gewone collega aan. Anderzijds vernoemde verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS Q. nergens meer en vertelde hij dat J. zijn leidinggevende was;

C) verzoekers kennis over de lokale Afghaanse autoriteiten te Mehterlam niet kon overtuigen:

a) verzoeker had als NDS-medewerker naast het verzamelen van informatie ook als andere taak om de veiligheid van locaties te garanderen waar lokale autoriteiten zoals de gouverneur of de politiecommandant van Laghman vergaderden. Het is opvallend dat verzoeker de namen van de gouverneur van Laghman noch deze van de verantwoordelijke politiechef probleemloos kan opnoemen. Gevraagd naar de naam van de politiechef van Laghman, wist verzoeker niet onmiddellijk dat dit L. K. was. Verzoeker zei dat hij deze informatie niet wist, waarna hij verklaarde dat hij ooit wel eens de naam K. gehoord had. Gevraagd wie de gouverneur van Laghman was, duidde verzoeker A. W. W. als gouverneur aan. Uit COI informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in de provincie Laghman van 2018 tot aan de machtsovergang van 15 augustus 2021 achtereenvolgens M. A. N., R. Y. en A. W. W. als gouverneurs van Laghman gevestigd waren.

Uit bovenstaande elementen meent de commissaris-generaal terecht dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij voor de Afghaanse inlichtingendienst (NDS) werkte.

Verzoeker legde een reeks documenten voor ter staving van zijn voorgehouden job bij de NDS. Dergelijke documenten hebben volgens de commissaris-generaal echter slechts bewijswaarde in zoverre ze gepaard gaan met doorleefde en aannemelijke verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Overigens is het opvallend dat verzoeker hoegenaamd niet kon duiden wat de 'N08' op zijn wapenkaart betekende, centraal in de stempel op dat document en toch duidelijk een organisatorische aanduiding waarvan men zou verwachten dat hij die als werknemer kent. Men moet er rekening mee houden dat het om vervalste documenten gaat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Bij de foto met collega's moet worden opgemerkt dat het voor het CGVS

onmogelijk is om in te schatten wie de mensen op de foto zijn en in welke omstandigheden deze foto werd genomen. Overigens wijst niets op een veiligheidsdienstcontext.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op terechte wijze dat het niet aannemelijk is dat de taliban verzoeker zouden vervolgen omdat zijn paternale ooms M. en A. Q. bij de NDS tewerkgesteld waren. Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat:

i) verzoekers verwantschap met zijn paternale ooms M. en A. Q. die allebei bij de NDS zouden werken, niet zonder meer aannemelijk is:

a) ter staving van zijn verklaringen dat M. en A. Q. zijn paternale ooms zijn, diende verzoeker naast zijn eigen taskara slechts vijf werkdocumenten van deze ooms in. Verzoeker legde geen taskara's voor van deze bewuste ooms, nochtans de beste aanduiding van hun identiteit. Evenmin legde hij foto's voor of iets dat een reële familiale band aantoont. Gezien de bovenstaande vaststellingen en bedenkingen dient zeer kritisch naar deze documenten te worden gekeken. Dan valt bij de wapenkaart van M. op dat daar een afwijkend logo op staat. Het logo links van de bovenste opschrift en dadelijk rechts van de foto is namelijk een variant op het vroegere logo van de KHAD of WAD ten tijde van het communistische regime. Het logo van de NDS is merklijk anders. Dit lijkt om een vals document te gaan. Verzoeker legde dus slechts een beperkt aantal documenten voor om zijn band met deze NDS-leden aan te tonen en de bewijswaarde daarvan is twijfelachtig, zeker gezien de informatie over corruptie en documentenfraude;

ii) in afwezigheid van bewijskrachtige documenten verzoekers verklaringen niet volstaan om aannemelijk te maken dat hij verwant is aan twee NDS-leden:

a) verzoeker kon enkel verklaren dat zijn oom M. financieel medewerker was en dat zijn rang "dagarman" was. Hij oefende zijn job al ongeveer 40 jaar uit. Gevraagd waaruit zijn job bij de NDS bestond, geraakte verzoekers kennis niet verder dan dat hij de lonen aan de medewerkers gaf. Verzoekers verklaringen over zijn taken kunnen niet overtuigen gezien ze vaag en niet eenduidig zijn. Enerzijds vertelde verzoeker dat hij niet wist hoe zijn paternale oom zijn job deed. Anderzijds wist verzoeker plotseling dat hij de lonen van de hoofdstad Kabul bracht en daarna deze aan de medewerkers gaf. Gevraagd hoe hij dat geld dan zelf van Kabul naar Laghman provincie bracht, veranderde verzoeker opnieuw zijn verklaringen en zei hij dat de bank te Kabul het geld voor de lonen doorstortte naar de bank te Laghman. Verzoekers oom M. zou dan het geld van de bank te Mehterlam naar het NDS kantoor brengen waar hij de lonen verdeelde;

b) verzoeker kon evenmin zeggen voor hoeveel personen zijn oom M. verantwoordelijk was;

c) over zijn oom A. Q. verklaarde verzoeker dat hij binnen de NDS eerst gewone medewerker was en vervolgens leidinggevende werd in de operationele unit die zorgde voor de veiligheid binnen Mehterlam stad waar hij ook werkte. Tenslotte werkte hij nog in een operationele unit die de veiligheidssituatie buiten Mehterlam stad in het oog hield. Gevraagd naar de inhoud van zijn job bij de NDS geraakte verzoeker echter niet verder dan dat het systeem van de NDS te complex is om hierover uitleg te geven, wat opnieuw de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt;

c) het overtuigt niet dat verzoeker bovendien niets doorleefds of gedetailleerd over zijn job kon zeggen en enkel vasthield aan dat hij geen toestemming had om zijn taken met hem te delen. Verzoeker was een volwassen familielid met wie hij samenwoonde. Gezien verzoeker onder andere vanwege zijn werk stelt gedwongen te zijn geweest Afghanistan te verlaten, kan men verwachten dat hij zich hier terdege over zou informeren. Zeker gezien verzoeker tot op heden regelmatig contact heeft met zijn familieleden;

iii) zo men toch verzoekers verklaringen zou volgen over het voorgehouden werk van zijn beide ooms bij de NDS, dan vastgesteld moet worden dat dit, binnen de context van zijn verklaringen, hen niet verhinderde in Afghanistan te blijven wonen:

a) de taliban zouden na zijn vertrek meermaals bij zijn ouderlijk huis te Mehterlam langs zijn gekomen om naar hem te vragen. Uit niets van verzoekers verklaringen blijkt dat de taliban hierbij ook naar zijn voornoemde ooms A. Q. of M. vroegen, hoewel A. Q. met hem samenwoonde in hetzelfde huis. Verzoekers paternale ooms M. en A. Q. wonen zelfs op dit ogenblik nog steeds in de Mehterlam-regio. Verzoekers oom A. Q. woont zonder problemen samen met zijn gezin, zijn broers J. en K. en moeder in hetzelfde huis;

b) verzoeker verklaarde dat de winkel van zijn paternale neef K., zoon van A. Q. op 11 september 2023, twee dagen voor zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS in brand gestoken werd. Het is opvallend dat verzoeker dit incident als vervolgingsfeit vermeldde zonder te weten wie de daders zijn. Bovendien biedt het geen logica dat de taliban dit zouden gedaan hebben. Het is niet geloofwaardig dat de taliban ongeveer twee jaar zouden gewacht hebben om wraakacties tegen verzoekers familie te ondernemen indien ze hem en zijn familie werkelijk viseren.

c) uit de beschikbare informatie blijkt dat personen die vroeger tot de Afgaanse veiligheidsdiensten behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Van zijn ooms maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat zij zelf vervolging moeten vrezen. Indien men toch zijn verklaringen volgt en hun job bij de NDS aanvaardt, dan moet gezegd dat het loutere feit dat verzoeker een familielid zou zijn van vroegere leden van de NDS, waarvan hij a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken zouden hebben met daden van vervolging, onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofd aannemelijk te maken.

iv) verzoeker van meet af aan niet eenduidig was in het uiteenzetten van zijn asielmotieven inzake zijn paternale ooms M. en A. Q.:

a) verzoeker vermeldde nergens bij de DVZ dat hij omwille van andere redenen behalve zijn eigen beroepsprofiel door de taliban vervolgd zou worden. Verzoeker verklaarde bij de DVZ dat de taliban zijn

paternale oom M./M., net zoals hem gevangen namen en hij ook problemen heeft met de taliban omwille van zijn eigen werk. Bovendien vermeldde verzoeker op het CGVS duidelijk dat de taliban na de machtsovername enkele keren naar zijn ouderlijk huis kwam en specifiek naar hem vroegen. Verzoeker vermeldde nergens bij de DVZ dat hij omwille van zijn verwantschap met zijn voornoemde ooms M. of A. Q. door de taliban bedreigd werd;

b) het is opvallend dat verzoeker pas verwijst tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op CGVS in verband met zijn vrees voor vervolging naar zijn verwantschap met zijn ooms die bij de NDS werkten. De taliban zouden immers naast zowel overheidspersoneel in het algemeen en NDS medewerkers in het bijzonder, specifiek ook familieleden van NDS medewerkers ontvoeren en arresteren.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal op pertinente wijze dat:

Volledigheidshalve ook gezegd moet worden dat uit niets blijkt dat verzoeker omwille van het beroepsprofiel van zijn vader zou vervolgd worden. Over zijn vader vertelde verzoeker dat hij als leerkracht werkte waardoor de taliban zijn ouderlijk huis te Qalatak na zijn verhuis naar Mehterlam in brand staken. Verzoekers vader werkte nadien te Mehterlam als journalist. Hij werd er omwille van beide voornoemde jobs door de taliban vermoord. Gevraagd of verzoeker problemen met de taliban kende omwille van zijn vader, verklaarde hij duidelijk dat hij na de dood van zijn vader zelf geen problemen hierdoor ondervond.

In de bestreden beslissing wordt op zeer omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en verklaringen op het CGVS doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de door verzoeker geschetste context en afgelegde verklaringen.

Wat betreft het betoog van verzoeker dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat verweerders terechte vaststellingen steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoeker geschetste context.

Waar verzoeker middels zijn verzoekschrift en aanvullende nota bijkomende stukken neerlegt ter staving van zijn werkzaamheden bij de Nationale veiligheidsdienst van Afghanistan, namelijk verschillende getuigenverklaringen van vermeende voormalige collega's met beëdigde vertalingen en verschillende documenten en foto's ter staving van de identiteit van deze getuigen, oordeelt de Raad dat deze stukken geenszins afbreuk kunnen doen aan de omstandige correcte weigeringsmotieven in de bestreden beslissing omtrent verzoekers vermeende werkzaamheden en zijn weinig eenduidige, gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen die geenszins verschoond kunnen worden met deze stukken. Aan de bijgebrachte getuigenverklaringen die op verzoek worden verstrekt kan immers geen objectieve bewijswaarde worden gehecht gelet op het gesolliciteerd karakter ervan. Bovendien merkt de Raad op dat de neergelegde getuigenverklaringen geenszins overeenkomen met de verklaringen van verzoeker over zijn vermeende (ex-)collega's. Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij nog steeds contact had met enkele medewerkers die momenteel in België verblijven, namelijk I. en J. K., en twee die in Iran verblijven, namelijk Q. en S. (eerste persoonlijk onderhoud, p. 15-16). Toen hem werd gevraagd naar de collega's in zijn unit, noemde hij volgende namen: I. J., S. G., A., S. A., Z. en A. en noemde hij verder S. H. S. en Z. S. als zijn toenmalige leiders (eerste persoonlijk onderhoud, p. 29-30). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud herhaalde hij enkele van die (ex-)medewerkers, namelijk J., I., H., S., A. en Q. van wie hij vermoedt dat die overleden is (tweede persoonlijk onderhoud, p. 20). Het is dan ook opvallend dat de brieven die verzoeker middels zijn verzoekschrift heeft bijgebracht, niet afkomstig zijn van een van deze eerder genoemde collega's, met wie hij al dan niet nog contact had doch afkomstig zijn van M. T. (Verenigd Koninkrijk), N. H. (Duitsland), A. D. (Duitsland), A. B. (Iran) en S. S. A. (Verenigde Staten) hetgeen des te meer het onoprechte karakter van de neergelegde getuigenverklaringen onderstreept. Ook dient nog opgemerkt te worden dat aan gekopieerde documenten geen bewijswaarde kan gehecht worden daar fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. De authenticiteit van de werkdocumenten van de vermeende (ex-)collega's kunnen aldus niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. Bovendien blijkt uit de

beschikbare informatie dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021).

Waar verzoeker nog enkele foto's toevoegt van vermeende voormalige collega's is de Raad van oordeel dat de afbeeldingen op deze foto's bezwaarlijk als objectieve, sluitende bewijzen van de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven kunnen worden beschouwd en zijn geenszins van aard de geloofwaardigheid hiervan te herstellen. In casu wordt geen enkel geloof gehecht aan de tewerkstelling van verzoeker bij de NDS. Bovendien kan aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ten slotte dient hieraan toegevoegd dat uit deze foto's geenszins kan worden opgemaakt dat het verzoekers (ex-)collega's betreffen. Deze foto's kunnen op geen enkele manier als staving dienen voor verzoekers profiel.

Daarenboven moet de Raad nog opmerken dat de neergelegde documenten eveneens worden meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoekers verklaringen. In casu wordt evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen en kunnen de neergelegde getuigenverklaringen geenszins zijn weinig aannemelijke, vage, gebrekkige, incoherente verklaringen over zijn voorgehouden werkzaamheden ontcrachten.

Volledigheidshalve stipt de Raad in verband met verzoekers vrees omwille van de vermeende voormalige werkzaamheden van zijn paternale ooms bij de Afghaanse veiligheidsdienst en de voormalige werkzaamheden van zijn vader als journalist en leerkracht nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie hoe dan ook niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse overheid, als journalist of leerkracht (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; p. 159-162; p. 172-180; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48; p. 72-76 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55; p. 66-68; p. 70-72; EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 28-30; p. 44-46; p. 48-50; EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024, p. 84-91; p. 138-139). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar die terdege motiveert dat verzoeker geen geloofwaardige persoonlijke vervolgingsfeiten aannemelijk heeft gemaakt, hij verklaarde geen problemen ondervonden te hebben omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn vader, zijn beide paternale ooms nog in Afghanistan verblijven en zijn gezin, moeder en twee broers zelfs bij zijn ene paternale oom wonen, hij verklaarde dat zijn paternale ooms het goed stellen en hij niet te kennen gaf dat zijn familie op heden problemen zou ondervinden omwille van het (voorgehouden) profiel van zijn paternale ooms en vader (eerste persoonlijk onderhoud van 13 september 2024, p. 14- 15; tweede persoonlijk onderhoud van 8 november 2023, p. 6).

Verzoeker maakt zodoende in casu wegens de vermeende werkzaamheden van zijn paternale ooms en vader geen actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

De Raad meent tot slot dat de overige door verzoeker neergelegde documenten en bijgebrachte opmerkingen op het CGVS geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

3.3.5.2. Met betrekking tot een vrees wegens (gepercipieerde) verwestering, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 18). De taliban

hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door de organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land onttrokken in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en, anderzijds, de verantwoordelijkheden van en gedragscode voor het MPVPV-personeel wordt uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten, zoals de verplichting voor vrouwen om niet naar vreemde mannen te kijken; evenals kledivoorschriften voor vrouwen, bij voorkeur de burka, als voor mannen, zoals het verbod van westerse kapsels en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte. De wet; specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren; het verbod op muziek afkomstig van bijeenkomsten of de woning en ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun

ouders. Voorts bepaalt de wet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen. EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van

sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus

Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

Waar verzoeker tijdens zijn horen op het CGVS verklaarde werkzaam te zijn in België en hij op het CGVS ter staving hiervan werkdocumenten bijbracht, kan er niet afdoende worden afgeleid dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand

die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn 39 jaar in Afghanistan heeft verbleven, alwaar hij tot de zesde graad of tot veertien jaar naar school ging, hij als arbeider/ landbouwer gewerkt heeft, hij geholpen heeft in het immokantoor van zijn broer en hij een lerarenopleiding volgde waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen (Verklaring DVZ van 20 februari 2023, p. 6; eerste persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 17- 19; tweede persoonlijk onderhoud van 8 november 2023, p. 7). Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, echtgenote, drie dochters, twee zonen, twee broers bij zijn ene paternale oom in Afghanistan verblijven en zijn schoonouders, twee zussen, broer, zijn andere paternale oom, twee maternale ooms en één van zijn drie zonen bij zijn zus in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ, p. 7- 10; eerste persoonlijk onderhoud, p. 14- 15; p. 22- 23). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij om de tien, vijftien of twintig dagen contact heeft met zijn broer, met zijn gezin om de twee dagen en hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud hen gisteravond de laatste keer gehoord had (eerste persoonlijk onderhoud, p. 15). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat het goed gaat met zijn familie (eerste persoonlijk onderhoud, p. 14- 15).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en verklaarde praktiserend soennitisch moslim te zijn (Verklaring DVZ, p. 6; eerste persoonlijk onderhoud, p. 11).

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

3.3.5.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals

ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, echtgenote, drie dochters, twee zonen, twee broers bij zijn ene paternale oom in Afghanistan verblijven en zijn schoonouders, twee zussen, broer, zijn andere paternale oom, twee maternale ooms en één van zijn drie zonen bij zijn zus in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 20 februari 2023, p. 7- 10; eerste persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 14- 15; p. 22- 23). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij om de tien, vijftien of twintig dagen contact heeft met zijn broer, met zijn gezin om de twee dagen en hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud hen gisterenavond de laatste keer gehoord had (eerste persoonlijk onderhoud, p. 15). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat het goed gaat met zijn familie (eerste persoonlijk onderhoud, p. 14- 15).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.3.5.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers -, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van

bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.9. Waar verzoeker de schending van artikel 4 van het Handvest aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 4 van het Handvest is niet aan de orde.

3.3.10. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.3.11. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU